

NSZZ

REGION BIAŁYSTOK

Solidarność

BIULETYN INFORMACYJNY NR 25 • 15.3.94

Białostockie NIE bezrobociu, podwyżkom i biedzie

CIERPLIWOŚĆ NA WYCZERPANIU

— *Dzisiejsza demonstracja to następny etap bitwy o ludzi, o nasze rodziny, o system gospodarczy. Dziś wołamy na całą Polskę. Nie chcemy jałmużny, chcemy gwarancji, godziwych warunków życia i godziwego wynagrodzenia. Rząd udowodnił, że nasze słuszne postulaty mogą być realizowane chyba tylko poprzez naszą determinację i naciski strajkowe, podczas gdy on łamie prawo i nie dotrzymuje podpisanych wcześniej porozumień.*

— *Nie pozostaniemy obojętni na łamanie praw związkowych, obywatelskich i społecznych. Z determinacją będziemy bronić naszych rodzin, milionów bezrobotnych, których codzienna bieda doprowadza do krawędzi rozpacz — tymi słowami przewodniczący Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” Józef Mozolewski zwrócił się do demonstrujących związkowców na ulicznej manife-*

stacji w Białymstoku w dniu 11 marca prosząc o aktywne poparcie prowadzonej akcji protestacyjnej.

Około 2,5 tys. manifestantów ruszyło ulicami miasta pod Urząd Wojewódzki, niosąc transparenty z żądaniami realizacji postulatów Związku oraz skandując hasła przeciwne aktualnej polityce gospodarczej rządu. Po dojściu demonstrantów pod siedzibę Urzędu Wojewódzkiego, mimo wcześniejszych uzgodnień, nie wyszedł do manifestantów wicewojewoda Gajewski. Dlatego też przedstawiciele Regionu zmuszeni byli przekazać postulaty do gabinetu wojewody.

Demonstracja w dniu 11 marca była największą uliczną akcją Związku od 1989 r., co wskazuje, iż w obronie praw pracowniczych NSZZ „Solidarność” potrafi zmobilizować poparcie społeczne.

Redakcja

**„Biuletyn Informacyjny”
jest pismem
wewnątrzwiązkowym**

**Zarząd Regionu
Białystok**

NSZZ „Solidarność”

czuje się zobowiązany

do przekazania opinii publicznej licznie wpływających próśb mieszkańców naszego regionu, o spowodowanie wydania stanowczych decyzji właściwych władz, w sprawie umożliwienia dalszego odbioru audycji rozgłośni „Radio Maryja” w naszym województwie.

Programy „Radio Maryja” zbliżają nas bardziej ku sobie, jednocząc wszystkich, zarówno dorosłych, jak też i młodzież. Zarząd Regionu, Komisje Zakładowe NSZZ „S” obok postulatów związkowych i pracowniczych na demonstracji w Warszawie w dniu 9.02.1994 r. żądali od Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, ogólnopolskiej koncesji na częstotliwość na paśmie UKF i stację ruchomą dla katolickiej rozgłośni radiowej „Radio Maryja” z Torunia. W dniu 11 marca w Białymstoku na manifestacji ulicznej, także obok postulatów związkowych i pracowniczych, domagaliśmy się ogólnopolskiej koncesji dla „Radio Maryja” bez żadnych ograniczeń warunków technicznych nadawania audycji tak, żeby „Radio Maryja” odbierane było w każdej miejscowości w Polsce i w województwie białostockim.

Decydujący głos w tej sprawie powinien należeć do społeczeństwa.

**Za Regionalny Sztab Protestacyjny
NSZZ „Solidarność” Region
Białystok
Przewodniczący
JÓZEF MOZOLEWSKI**

Autorem wszystkich zdjęć w numerze jest **GRZEGORZ KOROLCZUK**

**JEŚLI REKLAMA
TO TYLKO W NASZYM**

BIULETYNIE

**ATRAKCYJNE
WARUNKI**

ZAPRASZAMY

Kalendarium protestu NSZZ „Solidarność” Regionu Białystok

● 25.02.1994 r. Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” uchwałą 146/94 przekształca się w Regionalny Sztab Protestacyjny i zobowiązuje Terenowe Komisje Koordynacyjne do przekształcenia się w Terenowe Sztaby Protestacyjne. Występuje też do Komisji Zakładowych które zadeklarują gotowość podjęcia czynnej akcji strajkowej, o przekształcenie się w Zakładowe Komitety Strajkowe. Zostaje utworzony Regionalny Fundusz Strajkowy.

● 7.03.1994 r. pogotowie strajkowe całego Regionu, oflagowanie zakładów pracy, włączenie syren alarmowych, 2 godziny strajk w Fabryce Maszyn Rolniczych „Agromet” w Czarnej Białostockiej

● 11.03.1994 r. godz. 12.00-15.00 manifestacja uliczna w Białymstoku. Około 2,5 tys. manifestantów przechodzi ulicami miasta spod siedziby ZR na ulicy Suraskiej do Urzędu Wojewódzkiego na ul. Mickiewicza, gdzie po wystąpieniu Przewodniczącego ZR Józefa Mozolewskiego, postulaty naszego Związku zostają przekazane Wojewodzie Białostockiemu.

● 15.03.1994 r. Krajowy Sztab Akcji Protestacyjnej NSZZ „S” wyraża zgodę na przeprowadzenie akcji strajkowych w dniu 17.03.1994 r. przez Zakładowe Komitety Strajkowe zgłoszone przez Regionalny Sztab Protestacyjny NSZZ „S” Regionu Białystok.

1. Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego w Łapach — strajk 1 godzinny,
2. Cukrowania Łapy — strajk 2 godzinny,
3. Białostockie Przedsiębiorstwo Elektroniczne BIAZET — strajk 2 godzinny,
4. Białostockie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłu Lekkiego — strajk 2 godzinny,
5. Przedsiębiorstwo Produkcji Elementów Budowlanych FADOM — strajk 2 godzinny,
6. Hajnowskie Przedsiębiorstwo Suchejej Destylacji Drewna w Hajnówce — strajk 2 godzinny,
7. Zakłady Przemysłu Bawełnianego FASTY SA Białystok — strajk 1 godzinny,
8. FURNEL International spółka z o.o. Oddział w Hajnówce — strajk 2 godzinny,
9. Przedsiębiorstwo Budowlano-Usługowe w Grajewie — strajk 2 godzinny,
10. Przedsiębiorstwo Drogowo-Mostowe w Siemiatyczach — strajk 2 godzinny,
11. Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych INSTAL Białystok — strajk 2 godzinny,
12. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Białymstoku spółka z o.o. — wstrzymanie dostaw czynników grzewczych w budynkach administracyjnych (Urząd Wojewódzki i Urząd Miejski) w godzinach 8.00-14.00.,
13. Centrala Produktów Naftowych Oddział Białystok — strajk 4 godzinny stacji CPN na terenie Białegostoku,
14. Zakład Transportu i Gospodarki Produktami Naftowymi w Białymstoku Nr 1 — strajk 2 godzinny,

● 18.03.1994 r. w Warszawie odbyło się spotkanie Przewodniczącego KK Mariana Krzaklewskiego z Przewodniczącymi Zarządów Regionów na którym postanowiono o kontynuacji akcji protestacyjnej zgodnie z założonym programem.

Dalsze decyzje podejmie Sztab Krajowy Akcji Protestacyjnej w dniu 21 marca.

Podarujmy młodość!

Urszula Łapińska ma 17 lat, ciężka choroba układu ruchu uniemożliwia jej chodzenie. Dotychczasowe metody leczenia nie przynoszą poprawy stanu jej zdrowia. Badania wykazały, iż jedyną szansą na wyleczenie Urszuli, jest przeprowadzenie skomplikowanej operacji, którą może wykonać Szwedzka klinika. Jednakże koszt tej operacji przewyższa możliwości finansowe jej rodziny. Wyliczono, że aby przeprowadzić tą operację potrzeba około 70 mln zł. Wszystkich którzy chcieliby pomóc Urszuli w odzyskaniu zdrowia i uciechy z przywilejów młodości prosimy o przekazywanie pomocy finansowej na konto:

BP II/O PKO Białystok 5526—50193—132

z dopiskiem „Urszula”

Za udzieloną pomoc — serdeczne Bóg zapłać.

CIERPLIWOŚĆ NA WYCZERPANIU

Tak manifestowaliśmy 11 marca

Od wódki rozum krótki

Z prawdziwą przykrością musimy odnotować pożalowania godne wypadki, które miały miejsce przy ul. Suraskiej 1, w siedzibie ZR Białystok NSZZ „S” i redakcji białoruskiego tygodnika „Niwa” (to samo piętro) w dniu przygotowań do demonstracji w ramach ogólnopolskiej akcji protestacyjnej. W czasie gdy członkowie naszego Związku sporządzali transparenty na manifestację, w redakcji „Niwy” trwała libacja alkoholowa. W jej trakcie na korytarz wyszedł pijany mężczyzna, który nie zważając na uwagi, podeptał leżący transparent oraz kopnął stoik z farbą, plamiąc transparent, ubrania pracujących przy nim związkowców, ściany na korytarzu, wykładzinę oraz fotele.

Z powodu tego, iż jego zachowanie było agresywne, na miejsce zdarzenia została wezwana policja, która wyprowadziła z siedziby redakcji „Niwy” trzech nietrzeźwych mężczyzn. W związku z tym faktem Prokuratura Rejnowa prowadzi dochodzenie.

Jednakże najbardziej przykre w całej sprawie jest to, że nikt nie powiedział słowa przeprasza.

(mim)

Wyrazy szczerego
współczucia
RODZINIE
tragicznie zmarłego

**GRZEGORZA
ŁUPIŃSKIEGO**

składają członkowie NSZZ
„Solidarność” Zakładów
Naprawczych Taboru Kolejowego w Łapach

Wyrazy szczerego współczucia
rodzinie zmarłego

**JANA
NIWIŃSKIEGO**

składa Zarząd Regionu wraz z
członkami NSZZ „Solidarność”
CPN Białystok

Co nowego w TUV „Praca”

Po blisko dwuletnich zabiegach o zorganizowanie związkowego Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „Praca” mającego na celu zapewnienie członkom naszego Związku dodatkowego zabezpieczenia finansowego na wypadek bezrobocia, jako pełnomocnik Zarządu Regionu Białystok NSZZ „S” d/s ubezpieczeń związkowych, z przyjemnością pragnę poinformować wszystkich zainteresowanych oraz posiadaczy certyfikatów, iż rejestracja Towarzystwa weszła w końcową fazę.

Przedłużający się okres organizowania naszego Towarzystwa był spowodowany brakiem środków na fundusze gwarancyjne, a gdy już zostały one zgromadzone, na przeszkodzie stały względy biurokratyczne niezależne od naszego Związku.

Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej jako swój udział, wniosło 5,6 miliarda złotych do funduszu

gwarancyjnego, natomiast ze sprzedaży certyfikatów wpłynęło 652 mln zł.

Został sporządzony Statut Towarzystwa, opracowano również akt notarialny wraz z poprawkami zgodnymi z życzeniami Ministerstwa Finansów. W dalszej części przeprowadzono również rachunki symulacyjne zgodne z ogólnymi warunkami ubezpieczeń. Następnie wybrano Radę Nadzorczą i Zarząd Towarzystwa oraz postanowiono ogłosić konkurs na Prezesa Towarzystwa.

Całość dokumentacji przekazano do Ministerstwa Finansów, które już wstępnie wydało pozytywną opinię i czekamy tylko na podpis ministra.

HENRYK ŁUPIŃSKI

Statut TUV drukujemy na s. 10.

Wojna na kolei

Rząd Rzeczypospolitej wypowiedział wojnę członkom NSZZ „Solidarność” na kolei. Groźba zwolnień dla uczestników strajku, nakaz ruchu kolejowego przy czerwonym świetle grożący wypadkami — jest stanem wojennym na kolei podobnym do tego z 13 grudnia 1981 r. Łamane są prawa związkowe oraz konwencje MOP.

Komisje Zakładów NSZZ „Solidarność” Stacji PKP Białystok pomimo w/w zagrożeń przystąpiły do 10-godzinnej strajku w dniu 11.03.1994 r., ogłoszonego przez Komisję Krajową. KZ NSZZ „Solidarność” PKP Białystok zrzesza członków Związku z następujących węzłów kolejowych: Białystok, Łapy, Sokółka, Kuźnica Białostocka, Suwałki, Elk, Bielsk Podlaski. Struktura związku jest przyporządkowana strukturze PKP. Strajk w dniu 11.03.1994 r. miał następujący przebieg. Rozpoczął się o godzinie 9.00. w Białymstoku, gdzie 1 drużyna konduktorska odmówiła pracy, w Elku — 11 drużyn i w Suwałkach 2 drużyny. Pomimo, że nasi członkowie przystąpili do strajku, zwierzchnicy przygotowali podmiany drużyn z Suwałk, Białegostoku i z Olsztyna. Pociąg relacji Warszawa Zach. — Olsztyn — Elk obsługiwany przez drużynę elcką, wyjeżdżający z Warszawy został zatrzymany po godzinie 9.00. rano w Działdowie. Drużyna z Elku wróciła do swego miasta, zaś pociąg został przeprowadzony przez drużynę z Olsztyna. Pracy w dniu strajku odmówili także następujące osoby — członkowie naszego Związku ze stacji Elk:

- Mazurkiewicz Jan — kierownik pociągu,
- Grabowska Janina — kierownik pociągu,
- Mazurkiewicz Mirosław — kierownik pociągu,
- Dąbrowska Krystyna — kierownik pociągu,
- Kuźma Henryk — konduktor,
- Kosakowski Zdzisław — kierownik pociągu,
- Romantowski Jan — konduktor,
- Wasilewski Stanisław — kierownik pociągu,
- Tyszkiewicz Leszek — konduktor,
- Ibniewski Zdzisław — kierownik pociągu,
- Wajslaw Witold — konduktor,
- Zawadzki Bogusław — kierownik pociągu,
- Murawiecki Grzegorz — kierownik pociągu.

— Zólkiewicz Bożena — konduktor,

— Grześ Marian — kierownik pociągu, oraz Gołaszewski Mirosław, kierownik pociągu stacja Białystok.

W strajku brał również czynny udział Przewodniczący KZ Jerzy Grodzki.

Strajk na kolei miał ograniczony zasięg, ponieważ zwierzchnicy jednostek kolejowych wprowadzili przed strajkiem zarządzenie, na mocy którego zastraszały członków związku, jak i uniemożliwiali przepływ informacji.

Z telegramu służbowego przekazanego przez Naczelnika J. Kułaka, obowiązującego na terenie całej stacji Rejonowej Białystok, szczególną uwagę zwracając poniższe punkty:

„wprowadzam zakaz przyjmowania i przekazywania przez biura i posterunki telekomunikacji także abonamentnie stanowiska dalekopisowe i teletaksowe w jednostkach organizacyjnych PKP, telefonogramów i innej korespondencji komitetów strajkowych oraz informacji o akcjach strajkowych (protestacyjnych)”, „zobowiązuje kierowników zakładów pracy PKP do bezwzględnego utrzymania ciągłości ruchu kolejowego i pracy związanej z jego obsługą, w szczególności poprzez dokonywanie podmiian pracowników zatrudnionych na posterunkach ruchu, w lokomotywowniach (drużyny trakcyjne) w drużynach konduktorskich oraz na innych stanowiskach pracy związanych bezpośrednio z ruchem kolejowym i jego obsługą i biorących udział w akcjach strajkowych (protestacyjnych) na pracowników nie biorących udziału w tych akcjach”.

Dziś podsumowując przebieg akcji strajkowej należy stwierdzić, że odbywała się w bardzo trudnych warunkach, w których trzeba było mieć wiele odwagi aby do niej przystąpić. Dlatego jesteśmy pełni uznania dla tych z naszych koleżanek i kolegów, którzy wzięli w niej czynny udział, wykazując postawę godną naśladowania i pokazali, jak bronić swoich związkowych i pracowniczych praw.

KRYSTYNA ŁUKASZUK

JERZY GRODZKI

Wyrazy szczerego współczucia
kol. IRENEUSZOWI

SZCZYTKO
z powodu śmierci

MATKI

składa Zarząd Regionu Białystok
NSZZ „Solidarność”

SOLIDARNOŚĆ

BIULETYN INFORMACYJNY • DODATEK KZ PRACOWNIKÓW OŚWIATY • WYCHOWANIA NR 4

MEN zapowiada zmiany ustawowe

18.02.1994 r. na comiesięcznym spotkaniu Prezydium Sekcji Oświaty i Wychowania odbyło się spotkanie Prezydium KSOiW „Solidarność” pod przewodnictwem St. Kubowicza i przedstawicieli MEN-u (m.in. A. Łuczak, D. Grabowska).

Podczas spotkania omówiono między innymi:

1. Zmiany w Karcie Nauczyciela. Ministrowie A. Łuczak i D. Grabowska przedstawili wstępne założenia zmian w Karcie Nauczyciela i Ustawie o systemie oświaty (w sprawie tej już wcześniej min. A. Łuczak rozesłał pisma). Wstępnie sygnalizowane wątpliwości dotyczą np. konkursów na dyrektorów szkół, zasad mianowania i oceniania nauczycieli, statusu nauczyciela, partnerstwa samorządowego np. w procesie ustalania układów zbiorowych itd. Ministerstwo chciałoby, aby proces zmian następował oddolnie oraz, aby ewentualne nowelizacje nie zabierały uprawnień do tej pory zatrudnionym nauczycielom. Przewodniczący S. Kubowicz zwrócił się z prośbą o przesłanie wstępnego katalogu tych zagadnień przed Radą Sekcji, która odbędzie się w Gdańsku. Rada sekcji ma wyłonić zespół, który będzie prowadził robocze negocjacje w tej sprawie.

NIE UKRYWAM, PRACUJĘ
DLA PIENIĘDZY

A JA JESTEM
NAUCZYCIELEM

Serwis oświatowy

● Dnia 15.02.1994 r. zostało podpisane porozumienie pomiędzy Zarządem Miasta Białegostoku a KZ NSZZ „S” POiW w sprawie współdziałania w zakresie organizacji i prowadzenia szkolnictwa podstawowego i opieki przedszkolnej.

● W dniach 15.01. i 18.02. br. odbyły się kolejne zebrania Regionalnej Sekcji Oświaty NSZZ „S” w Białymstoku. Raz w miesiącu odbywają się posiedzenia KZ NSZZ „S” POiW w Białymstoku. Ostatnie miało miejsce 7.03.br. Na zebraniach poruszane były aktualne sprawy związkowe i oświatowe.

● Naczelny Sąd Administracyjny utrzymał w mocy wyrok Społecznej Komisji Re-

windykacyjnej przyznający KZ NSZZ „S” w Białymstoku sumę przejętą przez OPZZ w 1985 r. wraz z odsetkami do roku 1992.

Niestety OPZZ nie chce honorować tego wyroku. Odesłano nam kwotę przejętą w 1985 r. tj. 356.674 zł. co do odsetek proponując negocjacje.

● **Kursy prowadzenia negocjacji I stopnia odbędą się prawdopodobnie w dniach 29.04. — 1.05. br. lub 6.05. — 8.05. br. Prosimy o zgłaszanie kandydatów na kurs do KZ NSZZ „S” POiW w Białymstoku, ul. Suraska 1 p. 63.**

Kursy prowadzone są bezpłatnie.

Badania kontrolne

Kuratorium Oświaty w Białymstoku informuje, że nauczyciele podlegają badaniom wstępnym, okresowym i kontrolnym na podstawie art. 216 k.p. oraz badaniom okresowym w oparciu o Zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie profilaktyki i leczniczej pomocy specjalistycznej dla nauczycieli (Dz. Urz. MOiW nr 13, poz. 125 z 1982 r.) Badania wykonywane w oparciu o przepisy kodeksu pracy mają na celu ochronę zdrowia pracownika i stosownie do art. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o zmianie ustawy kodeksu pracy, Badania kontrolne przeprowadzane są na koszt zakładu pracy.

Zasiłki statutowe

1. Zasiłek z tytułu urodzin dziecka — 350.000 zł,

a) wypłaca się obojgu rodzicom (jeżeli są członkami Związku),

b) wypłaca się na każde urodzone dziecko oddzielnie,

c) wypłaca się również na urodzone dziecko martwe,

d) wypłaca się matce samotnej w wysokości zwiększonej o 100%,

2. Zasiłek z tytułu śmierci członka rodziny — w wysokości 300.000 zł ,

a) wypłaca się wszystkim uprawnionym członkom Związku w przypadku zgonu:

- współmałżonka,
- rodziców, teściów,

— dziecka na utrzymaniu,

— osoby na wyłącznym utrzymaniu,

b) wypłaca się również jednemu z rodziców na dziecko urodzone martwe.

3. Zasady ogólne:

a) do uzyskania prawa do zasiłków obowiązuje staż związkowy — 6 miesięcy (nie dotyczy osób podejmujących po raz pierwszy pracę),

b) obowiązuje przedłożenie aktu urodzenia lub zgonu oraz dokumentów określających stopień pokrewieństwa,

c) wszystkie ustalenia dotyczą również emerytów, rencistów oraz osób na urloпах wychowawczych i opiekuńczych.

Rozwiązanie umowy o pracę

Na podst. Kodeksu pracy z dn. 26 czerwca 1974 r.
z późniejszymi zmianami

Umowę o pracę można rozwiązać: na mocy porozumienia stron, za wypowiedzeniem, bez wypowiedzenia, z upływem czasu na który była zawarta, z dniem ukończenia pracy dla której wykonania była zawarta.

Oświadczenie każdej ze stron o wypowiedzeniu lub rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, powinno nastąpić na piśmie. Ponadto w oświadczeniu zakładu pracy powinno być umieszczone pouczenie o przysługujących pracownikowi środkach prawnych.

Okres wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nie określony wynosi; 2 tygodnie — jeżeli pracownik był zatrudniony przez czas krótszy niż rok, 1 miesiąc — jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej rok, 3 miesiące — jeżeli pracownik był zatrudniony co najmniej 10 lat. W przy-

padku zwolnienia nauczyciela mianowanego okres wypowiedzenia wynosi 3 miesiące.

Do okresu pracy wlicza się okresy pracy w poprzednich zakładach pracy, bez względu na sposób ustania stosunku pracy.

Zakład pracy nie może wypowiedzieć umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż 2 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku.

Wypowiedzenie warunków pracy lub płacy odbywa się na tych samych zasadach, jak wypowiedzenie umowy o pracę.

Uważa się je za dokonane, jeżeli pracownikowi zaproponowano na piśmie nowe warunki.

Problematykę tę będziemy kontynuować w następnych numerach „BI”.

Ocena pracy nauczyciela

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 grudnia 1991 r. (Dz.U. nr 122, poz. 537)

Oceny pracy nauczyciela dokonuje się w okresie pierwszych 3 lat zatrudnienia w szkole, później na wniosek nauczyciela, z inicjatywy rady pedagogicznej lub dyrektora szkoły.

Podstawę oceny stanowi stopień realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1 Karty Nauczyciela i art. 4 ustawy w sprawie zadań statutowych szkoły oraz obowiązków określonych odrębnymi przepisami.

Na ocenę pracy nauczyciela nie mogą mieć wpływu jego przekonania religijne i polityczne ani fakt odmowy wykonania polecenia służbowego, jeżeli było sprzeczne z dobrem dziecka albo dobrem publicznym. Ocena pracy ma charakter opisowy i jest zakończona jednym ze stwierdzeń; szczególnie wyróżniająca, wyróżniająca, dobra, zadowolająca, negatywna.

Ocenę pracy nauczyciela ustala dyrektor szkoły. Na wniosek nauczyciela oceniający obowiązany jest zwrócić się o opinię jego pracy do właściwego doradcy metodycznego oraz do zakładowej organizacji związkowej, z której zrzeszony nauczyciel jest oceniany. Ocenę pracy ustala się w terminie nie krótszym niż 21 dni i nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia zgłoszenia wniosku przez zainteresowanego. Ocenę pracy ustala się po wysłuchaniu ocenianego nauczyciela. Oceniający przedstawia nauczycielowi ocenę jego pracy sformułowaną w Karcie oceny pracy.

Nauczycielowi przysługuje odwołanie od ustalonej oceny w terminie 14 dni od przedstawienia mu Karty oceny pracy.

Jeżeli ponownie ustalona ocena przez zespół — dyrektor, przedstawiciel rady pedagogicznej, przedstawiciel rodziców — będzie budziła wątpliwości ocenianego nauczyciela, może on od niej odwołać się w terminie 14 dni do organu prowadzącego szkołę.

W razie ustalenia negatywnej oceny pracy nauczyciela, stosuje się art. 24 Karty Nauczyciela.

Redakcja: Jędrzej Łucyk, Alfred Komar, Krystyna Wasiluk, Zofia Ziętkowska.

STATUT

Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „Praca”

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych działające na podstawie niniejszego statutu nosi nazwę Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „Praca” i w dalszej części zwane jest „Towarzystwem”.

§ 2

1. Siedzibą Towarzystwa jest m. st. Warszawa. Towarzystwo może tworzyć oddziały na terenie całego kraju.

2. Towarzystwo działa na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3

Towarzystwo działa na zasadzie wzajemności na podstawie przepisów Ustawy o działalności ubezpieczeniowej z dnia 28 lipca 1990 r.

ZAKRES DZIAŁANIA

§ 4

Towarzystwo prowadzi działalność ubezpieczeniową w zakresie ubezpieczeń przewidzianych w Dziale II, Grupa 16.

§ 5

Towarzystwo może zawarte ubezpieczenia oddawać w reasekurację innym towarzystwom ubezpieczeniowym.

UZYSKANIE I USTANIE CZŁONKOWSTWA

§ 6

1. Członkiem Towarzystwa, może zostać każdy członek NSZZ „Solidarność” pozostający w stosunku pracy w momencie zawarcia umowy ubezpieczeniowej. Walne Zgromadzenie Towarzystwa może podjąć uchwałę o rozszerzeniu członkowstwa większością 2/3 głosów.

2. Każdy członek Towarzystwa poza członkami-założycielami jest zobowiązany, z tytułu przystąpienia do Towarzystwa, do wpłacenia bezzwrotnego wpisowego w wysokości określonej przez Radę Nadzorczą.

3. Ustanie członkowstwa Towarzystwa następuje w przypadku:

a) śmierci ubezpieczonego,

b) nie opłacania składek przez okres przewidziany w ogólnych warunkach ubezpieczenia, powodując wygaśnięcie umowy ubezpieczenia,

c) wypowiedzenia umowy ubezpieczenia,

d) rezygnacji z członkowstwa NSZZ „Solidarność”,

e) przejścia na emeryturę lub rentę,

4. W przypadku Śmierci ubezpieczonego, członkowi najbliższej rodziny, w kolejności: współmałżonkowi, dziecku lub rodzicowi zalicza się staż ubezpieczeniowy zmarłego, o ile osoba ta spełni wymóg zawarty w ust. 1.

5. W przypadku przejścia ubezpieczonego na emeryturę lub rentę, członkowi najbliższej rodziny, w kolejności: współmałżonkowi, dziecku lub rodzicowi zalicza się staż ubezpieczeniowy, o ile osoba ta spełni wymóg zawarty w ust. 1.

WŁADZE TOWARZYSTWA

§ 7

Władzami Towarzystwa są:

1. Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa.

2. Rada Nadzorcza.

3. Zarząd.

WALNE ZGROMADZENIE

§ 8

Walne Zgromadzenie Towarzystwa zwołuje się w trybie zwyczajnym lub nadzwyczajnym.

§ 9

Zwyczajne Walne Zgromadzenie zwołuje Zarząd raz do roku, nie później niż w ciągu 4 miesięcy po zamknięciu roku obrachunkowego.

2. W przypadku nie zwołania przez Zarząd Walnego Zgromadzenia w terminie przewidzianym w ust.1 Walne Zgromadzenie zwołuje Rada Nadzorcza.

3. W Walnym Zgromadzeniu biorą udział delegaci wybrani zgodnie z ordynacją wyborczą.

§ 10

Do zadań Walnego Zgromadzenia należy:

1. Rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdania-bilansu oraz rachunku wyników za rok obrachunkowy.

2. Podejmowanie uchwał o podziale nadwyżki lub pokryciu strat za rok obrachunkowy.

3. Udzielanie władzom Towarzystwa absolutorium z wykonania przez nie obowiązków.

4. Uchwalanie ogólnych warunków ubezpieczenia.

5. Uchwalanie ordynacji wyborczej.

6. Dokonywanie zmian statutu.

7. Wybór i odwoływanie Rady Nadzorczej.

8. Ustalanie wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej z racji pełnionych przez nich obowiązków.

9. Uchwalanie zmian dotyczących zakresu działalności ubezpieczeniowej.

10. Podejmowanie uchwał o rozwiązaniu Towarzystwa lub połączeniu z innym towarzystwem.

§ 11

1. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie może być zwołane zwoływane w miarę potrzeby na wniosek Zarządu, Rady Nadzorczej lub delegatów reprezentujących ponad 1/10 ogółu członków Towarzystwa. Jeżeli wniosek został zgłoszony przez delegatów reprezentujących mniej niż 1/10 ogółu członków, decyzję o jego uznaniu podejmuje Rada Nadzorcza.

2. Wniosek o zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia powinien być doręczony na piśmie Zarządowi najpóźniej 30 dni przed proponowanym terminem Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.

§ 12

1. W Walnym Zgromadzeniu członkowie Towarzystwa uczestniczą oraz wykonują prawo głosu przez swoich delegatów.

2. Wybór delegatów na Walne Zgromadzenie odbywa się według ordynacji wyborczej uchwalonej przez Walne Zgromadzenie.

3. Pełnomocnictwo delegatów do uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu powinny być wystawione na piśmie pod rygorem nieważności i dołączone do protokołu Walnego Zgromadzenia.

4. Członkowie Zarządu i pracownicy, o których mowa w art. 378 Kodeksu handlowego zatrudnieni w Towarzystwie nie mogą być delegatami na Walne Zgromadzenie.

§ 13

1. Walne Zgromadzenie zwołuje się przez ogłoszenie w prasie lub przez zawiadomienie listem poleconym. Ogłoszenia ukazywać się będą w „Gazecie Wyborczej”, „Rzeczpospolitej” i „Tygodniku Solidarność”.

2. Wnioski zgłoszone przez delegatów reprezentujących ponad 1/10 ogółu członków Towarzystwa, dotyczące porządku obrad Walnego Zgromadzenia powinny być doręczone na piśmie Zarządowi najpóźniej 14 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia. Jeżeli wniosek został zgłoszony przez delegatów reprezentujących mniej niż 1/10 ogółu członków Towarzystwa, o skierowaniu danego wniosku na Walne Zgromadzenie decyduje Zarząd.

§ 14

Uprawnieni do głosu uczestnic Walnego Zgromadzenia, nie mogą głosować ani osobiście, ani przez pełnomocnika przy podejmowaniu uchwał o pociągnięciu ich do odpowiedzialności za sprawowanie nadzoru, zarządu lub przyznanie im wynagrodzenia, a także w sprawach umów lub sporów pomiędzy nimi a Towarzystwem.

§ 15

1. Uchwały zapadają zwykłą większością oddanych głosów.

2. Zmiana statutu Towarzystwa oraz decyzje o likwidacji lub połączeniu z innym towarzystwem zapadają większością co najmniej 3/4 oddanych głosów.

3. Każdemu członkowi Towarzystwa przysługuje jeden głos.

§ 16

Głosowanie jest jawne. Tajne głosowanie zarządza się przy wyborach do władz Towarzystwa oraz nad wnioskami o usunięcie członków władz Towarzystwa lub o pociągnięcie ich do odpowiedzialności, jak również w sprawach osobistych.

§ 17

Z zażyczeniem przypadków określonych w kodeksie handlowym Walne Zgromadzenie jest ważne bez względu na ilość reprezentowanych na nim członków.

§ 18

Walne Zgromadzenie otwiera Prezes lub Wiceprezes Rady Nadzorczej. W razie nieobecności tych osób lub z powodu innych przeszkód Zgromadzenie otwiera inny członek Rady Nadzorczej.

§ 19

Walne Zgromadzenie wybiera przewodniczącego Zgromadzenia spośród osób uprawnionych do uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu.

§ 20

1. Uchwały Walnego Zgromadzenia powinny być protokołowane przez notariusza pod rygorem nieważności.

2. W protokole należy stwierdzić prawidłowość zwołania Walnego Zgromadzenia, jego zdolność do podejmowania uchwał, wymienić podjęte uchwały, ilość głosów podjętych za każdą uchwałą i zgłoszone sprzeciwy. Do protokołu należy dołączyć odpowiednie dokumenty stanowiące dowody zwołania Walnego Zgromadzenia, listę obecności z podpisami uczestników Walnego Zgromadzenia.

3. Odpis protokołu Zarząd wniesie do księgi protokołów. Członkowie Towarzystwa mogą przeglądać księgę protokołów, mogą żądać wydania poświadczonych przez Zarząd odpisów.

4. Do uchwał przyjmowanych przez Walne Zgromadzenie stosuje się odpowiednio art. 413—417 kodeksu handlowego.

RADA NADZORCZA**§ 21**

1. Rada Nadzorcza składa się z co najmniej 5, lecz nie więcej niż 9. członków wybieranych przez Walne Zgromadzenie na okres trzech lat. Rada Nadzorcza wybiera spośród siebie prezesa, wiceprezesa i sekretarza.

2. Do Rady Nadzorczej mogą być wybierane osoby spośród członków Towarzystwa lub spoza ich grona.

3. W skład Rady Nadzorczej każdorazowo wchodzi:

a) stały przedstawiciel Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, wybrany przez Komisję Krajową i zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie.

b) przedstawiciel Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, wyznaczony imiennie na czas trwania kadencji.

4. Pierwszą Radę Nadzorczą powołują członkowie założyciele Towarzystwa i jej kadencja trwa do czasu zwołania Pierwszego Walnego Zgromadzenia.

§ 22

W przypadku zmniejszenia się liczby członków Rady Nadzorczej poniżej 5 osób, w ciągu miesiąca zwołuje się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w celu uzupełnienia składu Rady Nadzorczej.

§ 23

Rada Nadzorcza lub poszczególni jej członkowie mogą być odwołani uchwałą

Walnego Zgromadzenia przed upływem kadencji, podjętą w głosowaniu tajnym.

§ 24

1. Rada Nadzorcza podejmuje uchwały zwykłą większością głosów obecnych.

2. Obradom Rady Nadzorczej przewodniczy Prezes, a w razie jego nieobecności Wiceprezes.

§ 25

Uchwały Rady Nadzorczej są prawomocne, jeżeli wszyscy członkowie zostali zaproszeni pismami, rozesłanymi przynajmniej na 7 dni przed terminem posiedzenia, zawierającymi porządek dzienny obrad, a uchwały zapadły zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków Rady Nadzorczej.

§ 26

1. Rada Nadzorcza wykonuje stały nadzór nad działalnością Towarzystwa.

2. Rada Nadzorcza ustanawia Zarząd Towarzystwa.

3. Rada Nadzorcza może dokonywać zmian o charakterze redakcyjnym w ogólnych warunkach ubezpieczeń. Zmiany te muszą być przedstawione do zatwierdzenia na najbliższym Walnym Zgromadzeniu.

§ 27

Do szczególnych obowiązków Rady Nadzorczej należy:

1) badanie bilansu oraz rachunku wyników, zarówno co do zgodności z księgami i dokumentami jak i ze stanem faktycznym,

2) badanie sprawozdania Zarządu, wniosku Zarządu co do podziału nadwyżki i pokrycia strat,

3) składanie Walnemu Zgromadzeniu dorocznego sprawozdania pisemnego z wyników powyższego badania.

§ 28

Do kompetencji Rady Nadzorczej należy ponadto:

1) zawieszanie z ważnych powodów w czynnościach poszczególnych lub esztych członków Zarządu,

2) delegowanie członków Rady Nadzorczej do czasowego wykonywania czynności członków Zarządu nie mogących sprawować swoich obowiązków,

3) wytyczanie ogólnych kierunków polityki ubezpieczeniowej Towarzystwa i merytoryczny nadzór nad jej realizacją,

4) kształtowanie organizacyjno-finansowych zasad funkcjonowania Towarzystwa,

5) uchwalanie programu zasad i działalności reasekuracyjnej,

6) ustalanie wynagrodzenia dla członków Zarządu,

7) ustalanie zasad tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i funduszy.

§ 29

Uchwały Rady Nadzorczej są protokołowane. Winny one stwierdzać porządek obrad, imiona i nazwiska obecnych członków Rady Nadzorczej, oddane głosy za poszczegól-

gólnymi uchwałami oraz odrębne zdania. Protokoły podpisują obecni.

ZARZĄD

§ 30

1. Zarząd kieruje bieżącą pracą Towarzystwa.
2. Zarząd określa strukturę organizacyjną Towarzystwa.
3. Zarząd składa się z co najmniej 3 osób w tym prezesa i dwóch wiceprezesów.
4. Zarząd ustanawiany jest przez Radę Nadzorczą na okres 3 lat.

§ 31

Zarząd przedstawia Walnemu Zgromadzeniu, do zatwierdzenia sprawozdanie, bilans oraz racnadwyżek i niedoborów za ostatni okres obrachunkowy.

§ 32

Do kompetencji Zarządu należy dysponowanie finansami Towarzystwa.

§ 33

Członkowie Zarządu reprezentują Towarzystwo w sądzie i poza sądem.

§ 34

Do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Towarzystwa oraz podpisywania dokumentów w imieniu Towarzystwa upoważnieni są:

- 1) Prezes samodzielnie,
- 2) Dwie osoby działające łącznie spośród:
 - a) pozostałych członków Zarządu Towarzystwa
 - b) pełnomocników powołanych przez Zarząd, działających w granicach udzielonych im pełnomocnictw.

§ 35

Uchwały Zarządu są protokołowane. Winny one stwierdzać porządek obrad, imiona i nazwiska obecnych członków Zarządu oddane głosy za poszczególnymi uchwałami oraz odrębne zdania. Protokoły podpisują obecni.

§ 36

W swej pracy Zarząd kieruje się regulaminem zatwierdzonym przez Radę Nadzorczą.

§ 37

1. Zarząd zatrudnia pracowników i agentów.
2. Zatrudnianie dyrektorów oddziałów następuje w porozumieniu i po akceptacji Rady Nadzorczej.

FINANSE

§ 38

Kapitał zakładowy Towarzystwa wynosi: 6 mld 252 mln zł, z czego aktualnie opłacono 5,6 mld zł. Pozostała część kapitału zostanie opłacona w ciągu pół roku od rozpoczęcia działalności przez Towarzystwo.

§ 39

Kapitał zakładowy tworzą:

- a) wpłata Funduszu pracy w wysokości 5,6 mld złotych,

b) wpisowe.

Nadwyżki ponad kapitał zakładowy przeznacza się na kapitał zapasowy.

§ 40

1. Na pokrycie strat bilansowych tworzy się kapitał zapasowy, do którego przelewa się przynajmniej osiem procent nadwyżki bilansowej, dopóki kapitał ten nie osiągnie przynajmniej 1/3 części kapitału zakładowego.

2. Straty bilansowe, po wyczerpaniu się środków z kapitału zapasowego, mogą być pokrywane w drodze naliczenia dodatkowej składki (obciążonej w stosunku procentowym do składek za ten rok sprawozdawczy, w którym powstała strata).

§ 41

Na pokrycie bieżących i przyszłych zobowiązań Towarzystwa tworzy się rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe. Na rezerwy te składają się:

- 1) rezerwy na nie wypłacone odszkodowania i świadczenia,
- 2) rezerwy składek na pokrycie ryzyk nie wygaśniętych,
- 3) rezerwy na wyrównanie szkodowości.

§ 42

1. Nadwyżkę bilansową, stosownie do uchwały Walnego Zgromadzenia przeznaczają się na:

- a) fundusz rozwojowy Towarzystwa,
- b) kapitał zapasowy,
- c) ewentualne korekty składki członków Towarzystwa,
- d) fundusz prewencyjny.

2. Towarzystwo może tworzyć inne kapitały i fundusze specjalne na mocy uchwał Walnego Zgromadzenia.

§ 43

Członkowie Towarzystwa wnoszą składki zgodnie z określoną taryfą stanowiącą załącznik do ogólnych warunków ubezpieczenia.

§ 44

1. W przypadku, gdy bieżące wpływy nie wystarczają na pokrycie wydatków roku obrotowego, to na pokrycie strat może być użyty kapitał zapasowy Towarzystwa.

2. Jeżeli środki kapitału zapasowego nie pokryły strat wówczas Walne Zgromadzenie, które zatwierdza bilans powinno podjąć uchwałę o pobraniu od członków składki dodatkowej lub obniżeniu świadczeń.

§ 45

1. Dopłaty członków na pokrycie strat oraz zwroty Towarzystwa na rzecz członków są obliczane na podstawie zamknięć rachunkowych.

2. Członkowie nie są bezpośrednio odpowiedzialni za zobowiązania wobec wierzycieli. Odpowiadają jedynie w granicach określonych statutem i warunkami ubezpieczenia.

§ 46

Wpływy ze sprzedaży 6520 certyfikatów (o wartości 100 tys. zł każdy) przeznaczone

są na Fundusz Organizacyjny Towarzystwa. Wynosi on 652 mln złotych. Właściciele certyfikatów uznani są za członków — założycieli Towarzystwa i z tego tytułu przysługują im prawa określone w ogólnych warunkach ubezpieczeń.

SPOSÓB I ZASADY LIKWIDACJI TOWARZYSTWA

§ 47

Po podjęciu uchwały o likwidacji Towarzystwa przez Walne Zgromadzenie, Rada Nadzorcza wyznacza likwidatora Towarzystwa; jest to ostatnia czynność Rady. Po zgłoszeniu do rejestru sądowego otwarcia likwidacji, likwidator Towarzystwa ustala aktywa i pasywa Towarzystwa oraz sporządza bilans otwarcia likwidacji wraz z jej projektem oraz bilans zamknięcia, następnie przedstawiając je do zatwierdzenia przez Walne Zgromadzenie.

§ 48

Po przeprowadzeniu likwidacji, likwidator sporządza sprawozdanie o sposobie wykonania uchwały ostatniego Walnego Zgromadzenia. Sprawozdanie to zostanie zamieszczone w „Gazecie Wyborczej”, „Rzeczpospolitej” i „Tygodniku Solidarność”.

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 49

1. Do czasu zwołania Pierwszego Walnego Zgromadzenia Towarzystwa wszelkie czynności prawne, prowadzi Rada Nadzorcza wymieniona w akcie notarialnym z dnia 7 września 1993 roku.

2. Rada Nadzorcza opracowuje ordynację wyborczą na Pierwsze Walne Zgromadzenie Towarzystwa.

3. Walne Zgromadzenie wybiera Radę Nadzorczą.

§ 50

W sprawach nie uregulowanych niniejszym statutem mają zastosowanie przepisy kodeksu handlowego, ustawy o działalności ubezpieczeniowej z dnia 28 lipca 1990 r. oraz inne obowiązujące akty prawne.

NIE STAĆ CIĘ NA

GAZETY

CZYTAJ NASZ

BIULETYN!

WOLNA TRYBUNA

Zapraszamy Państwa do współpracy w tworzeniu „Biuletynu”. W rubryce „Wolna trybuna” prezentować będziemy różne poglądy — znajdują się tutaj materiały, z treścią których redakcja nie zawsze się zgadza, ale które mogą przyczynić się do dyskusji o kształcie stosunków gospodarczych i społecznych w RP, o wdrażanych i proponowanych reformach, o wszystkich bolączkach, z jakimi mamy do czynienia na co dzień. Zapraszamy Komisje Zakładowe i wszystkich chętnych do wymiany poglądów.

Popiwkowe boje

Na temat popiwku i mechanizmu kontroli wzrostu wynagrodzeń wylano już morze atramentu. W dniu 04.03.1994 r. rząd ustami wiceministra finansów W. Modzelewskiego przedstawił w Sejmie projekt ustawy zastępującej popiwki, czym spowodował, że na ten temat wyleje się drugie morze atramentu.

Rząd proponuje cztery metody kontroli wzrostu wynagrodzeń:

1. Zawarcie kontraktu między przedstawicielem rządu i zarządzającym zakładem pracy.

2. Porozumienia z Izłą Skarbową określającego wielkość środków na wypłaty na podstawie ramowych zasad opracowanych przez Ministra Finansów.

3. Samodzielnego kształtowania wynagrodzeń pod warunkiem nie pogorszenia relacji między środkami na wynagrodzenia a zyskiem przedsiębiorstwa w stosunku do ubiegłego roku.

4. Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów, określającego wielkość bazową, od której będzie liczony dopuszczalny przyrost środków na wynagrodzenia.

Trzy pierwsze metody polegają na kwartalnej kontroli wypłaty wynagrodzeń i ograniczają się do składania sprawozdań o nieprzekraczaniu norm ustawowych. Metodę można wybrać na rok i po tym czasie można ją zmienić na inną. Przez rok musi ona bezwzględnie obowiązywać. Słowo „wybrać” — nie jest chyba najszcześniejsze w tym przypadku. Otóż, żeby móc wybrać należy nie zalegać z podatkami i opłatami

na rzecz Skarbu Państwa oraz mieć plan rozwoju firmy. Rzadko, które przedsiębiorstwo wyszło bez długów po kuracjach Messnera, Rakowskiego i Balcerowicza. Ci, a tych będzie większość, będą podlegać od razu metodzie nr 4, a więc ich zarobki określili sam rząd. Sami przedstawiciel rządu w wystąpieniu przyznał, że będzie to metoda najszybciej stosowana. Ubolewał, że związkowcy odczytali tę ustawę jako restrykcyjną i skojarzyli ją z karami, o przepraszam opłatami sankcyjnymi za przekroczenie limitu wynagrodzeń w wysokości 200 % liczby przekroczenia. Trudno uznać ją bowiem za bardziej liberalną, skoro są równi i równiejsi, a za dobrą wydajność pracy pracownika, skarb państwa zabiera mu pieniądze.

Jest to raczej mechanizm antymotywacyjny, a cała filozofia kontroli wzrostu wynagrodzeń klęci się nawet z obowiązującym póki co kodeksem pracy.

NSZZ „Solidarność” domaga się całkowitego zniesienia kontroli wzrostu płac jako podatku nie mającego nic wspólnego z rynkiem a dławiącego przedsiębiorczość.

Wszystkie dotychczasowe rządy twierdziły, że budują kapitalizm. Skąd więc ten upór przy ustalaniu tego podatku, który sięga korzeniami głębokiej komuny? Otóż według obliczeń rządowych, całkowite odejście od popiwku spowoduje wydatki kilkunastu bilionów złotych, spowoduje obniżenie rentowności przedsiębiorstw, zwiększenie oprocentowania kredytów bankowych itp. Całe to rozumowanie opiera się na przekonaniu, że pracownicy nie będą

nie robić, tylko domagać się podwyżek. Wiemy jednak z codziennego życia, że tak nie jest. Związki zawodowe znają dobrze możliwości finansowe swoich zakładów pracy i wiedzą doskonale, że nie uzasadnione żądania finansowe prowadzą do upadłości zakładu pracy, a co za tym idzie do zwiększenia armii bezrobotnych.

Projekt ustawy upoważnia Ministra Finansów do podjęcia nadzwyczajnych działań zapobiegających nadmiernym wypłatom wynagrodzeń, gdyby zaproponowane metody kontroli okazały się nie wystarczające. Tak więc w przypadku np. załamania budżetu, krachu finansowego — wracamy znów do popiwku, tyle że bardziej restrykcyjnego.

MACIEJ ŁOMICZ

PRYWATYZACJA SŁUŻBY ZDROWIA

Krytyka państwa opiekuńczego nie jest niczym nowym, zaczęła się w 1970 r. i to w podwójnym wymiarze, z jednej strony kwestionowano nadmierne rozbudowanie opiekuńczości państwowej. Z drugiej strony przypuszczane są ataki na zbyt niską tej opiekuńczości skuteczność.

Niektórzy uważają, że państwo opiekuńcze nie osiągnęło stawianych przed nim celów, a zwłaszcza nie zdołało pokonać ubóstwa i różnorodnych form degradacji społecznej. Rząd pani Thatcher często określano, jako ten który dokonał wyraźnego przełomu w administrowaniu państwem opiekuńczym co niekiedy usiłuje się mu niesprawiedliwie zarzucić.

Głównym wyróżnikiem polityki pani Thatcher np. wobec służby zdrowia było aktywne popieranie sektora prywatnego w tej sferze. Z myślą o jego ekspansji podjęte zostały trzy istotne decyzje polityczne.

Po pierwsze — rozwiązano zarząd służby zdrowia, który sterował prywatną praktyką lekarską. Po drugie — kontrakty lekarzy zmienione zostały w taki sposób, by umożliwić im prowadzenie prywatnej praktyki lekarskiej. Po trzecie — być może było to właśnie posunięcie najważniejsze — przywrócono zwolnienia pracodawcom od opłat na ubezpieczenia medyczne w odniesieniu do pracowników uzyskujących wynagrodzenia poniżej określonego poziomu.

Sukcesy tej praktyki nie zawsze miały pozytywne skutki.

Niestety nie mogło być inaczej, skoro mniej niż 5 % społeczeństwa dysponuje środkami na stałą prywatną opiekę zdrowotną. Jak na ironię wkroczenie firm komercyjnych na rynek opieki zdrowotnej, tak bardzo wyśrubowało ceny, że jedna z brytyjskich gazet stwierdziła, iż „medycyna prywatna zagrożona jest przez komercjalizm”. W 1983 r. sektor prywatny, zapewniał pokrycie 2 % wizyt składanych u lekarza przez pacjentów leczących się w systemie otwartym i 5 % w ośrodkach opieki całodobowej.

Jeśli odliczyć różnorodne operacje plastyczne, takie jak np. przeszczepy włosów tysiącącym mającym playboyom, czy powiększanie biustów zakompleksiałym zamężnym panienkom — to okazuje się, że w sektorze prywatnym można wykonać zaledwie 30 podstawowych zabiegów chirurgicznych. Poważne operacje związane zagrożeniem utratą życia, w ramach sektora prywatnego nie często były podejmowane. Oszczędności płynące z prywatyzacji nie były zaś oszałamiające.

WOJCIECH MAŁANOWSKI

UWAGA BEZROBOTNI!

OŚRODEK SZKOLENIOWY OPEN LEARNING CEN- TRE

organizuje kursy komputerowe — 30% zniżka dla bezrobotnych
cena podstawowa kursu wynosi **1.050.000 zł.**
bezrobotni płacą 30% taniej, czyli **732.000 zł.**
Kurs trwa 4 tygodnie (60 godz. lekcje), 3 godz. lekcyjne dziennie.

ZGŁOSZENIA PRZYJMujemy W BIURZE OŚRODKA
BIAŁYSTOK, UL. ŚWIĘTOJANSKA 13, p. 209
TEL. 324-958

Do wygrania:

FORD FIESTA

z pełnym
rocznym
ubezpieczeniem
(OC, AC, NW)
i autoalarmem
łącznej wartości
225 mln zł

FIAT 126D

WYCIECZKI ZAGRANICZNE, KOMPUTERY,
SPRZĘT AGD, KOLOROWE TELEWIZORY
ORAZ 300 INNYCH NAGRÓD NIESPODZIANEK

Kupując magazyn
„Gazety Współczesnej”
25 marca

dopominaj się
O KUPON KONKURSOWY

NIE PRZEGAP OKAZJI!

DOCIERA WSZĘDZIE I DO WSZYSTKICH!

Aborcja ideatów

Ziemio ojczysta, kochana,
Ileż znasz mogił, wylanych łez,
Męstwa, rozpaczy Rejtana —
Tobie pokój! — Cierpieniom kres!

Już taję pamięć porzuca,
Mróz tylko w kościach łamie
A komu zamarzył płuca —
Lodową bryłą zostanie...

I któż tę trumnę lodową
Odwiedzi, lampkę zapali,
Pocieszy ojczystą mową,
Kto się pomodli i uzali?

Zgłodniałych wilków gromada
Wietrząc żer chórem zawyje,
Może w opowieści dziada
Ten sopel lodowy ożyje.

A pasiak z Oświęcima
Wyblakł — leży zapomniany,
Jak ugór Podola, Wołunia,
Bo kat dziedzica pijany.

Ty nie znasz dziś frontowych dróg,
Jenieckich obozów, niewoli,
Coż ci Polska, honor i Bóg!
Szukasz karczmę, burd, swawoli.

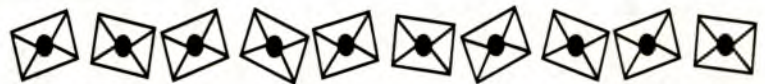
Śmierć nie zagląda ci w oczy
Ale sfrustrowana dziewczyna —
Bez skrupułów i warkoczy —
Nie pierwsza i nie jedyna!

Wabi cię, tuli, całuje —
Dla szmalu ciało sprzedaje —
Skończysz... dalej wędruje,
Póki ktoś płaci i sił staje.

Ona nie urodzi bohatera
Ale wygibusa, pijaka...
Z okrzykiem: Wody... cholera!
Polko, czy musisz być taka?

Wróć do tradycji swych matek,
Porzuć style, modne ubiory,
Szczęśliwą będziesz wśród dzieciak,
Przestaną cię męczyć upiory!

TADEUSZ MIERKOWSKI

Listy do redakcji

Redakcja Biuletynu Informacyjnego
NSZZ „Solidarność”
Regionu Białystok

Jestem czytelniczką Waszego Biuletynu. W numerze grudniowym z 1993 r. znalazłam piękny wiersz napisany przez Tadeusza Mierkowskiego „O Gwiazdo Betlejemska”, podobał mi się bardzo, a co najważniejsze pasował do organizowanego „opłatka” koła nr 13 Związku Sybiraków. Wykorzystałam go na uroczystości w klubie „Kalina” przy ul. Kalinowej 9. Od księdza Bohdana Faściszewskiego otrzymałam tegoż autora jeszcze jeden wiersz p/t „Sybirackiej braci”. Opłatek miał miejsce 12.XII.1993 r. Natomiast 19.XII.1993 r. w kościele św. Wojciecha w Białymstoku odbył się opłatek żołnierzy AK. Tam w części artystycznej wykorzystaliśmy wiersz „Chwała Ci Armio Krajowa” tegoż autora (śpiew i recytacje chór kombatantów z klubu „Kalina”).

W numerze styczniowym Biuletynu, znalazłam wiersz „Czas budzić sumienia”. Natomiast w numerze lutowym przerwaliście kontynuację, czego mocno żałuję, gdyż wiersze zawierają ogromny ładunek emocjonalny, patriotyczny i historyczny szczególnie potrzebny dla młodego pokolenia, które na naszą niedawną przeszłość i jej bohaterów patrzy dość obojętnie.

Uważam, że mogą być wykorzystane w szkołach na akademiach rocznicowych.
Z poważaniem

JANINA DITRYCH — zesłaniec Sybiru
zam. Białystok ul. Kalinowa 13/3

Od redakcji:

Dziękując za miły list, spełniamy życzenie naszej czytelniczki prezentując kolejny odcinek poezji Tadeusza Mierkowskiego.

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”
ul. Suraska 1, tel. 232-46 do 9
proponuje

USŁUGI POLIGRAFICZNE

WYKONANE
TECHNIKĄ OFFSETOWĄ
(druk czarny i wielobarwny, do formatu B-3)

- PLAKATY REKLAMOWE
- DRUKI AKCYDENSOWE, FIRMOWE
- GAZETY, BROSZURY

USŁUGI KSEROGRAFICZNE

Formaty: A-5, A-4, A-3
CENY KONKURENCYJNE

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 69, 15-093 Białystok, tel. 232-46 w. 16; fax 232-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski, Bohdan Paszkowski (red. wyd.),
Artur Jan Szczesny

STALI WSPÓŁPRACOWNICY: Maciej Łomicz, Wojciech Małanowski

DRUK: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”, na maszynach
podarowanych przez AFL-CIO, ul. Suraska 1, tel. 232-46 w. 34